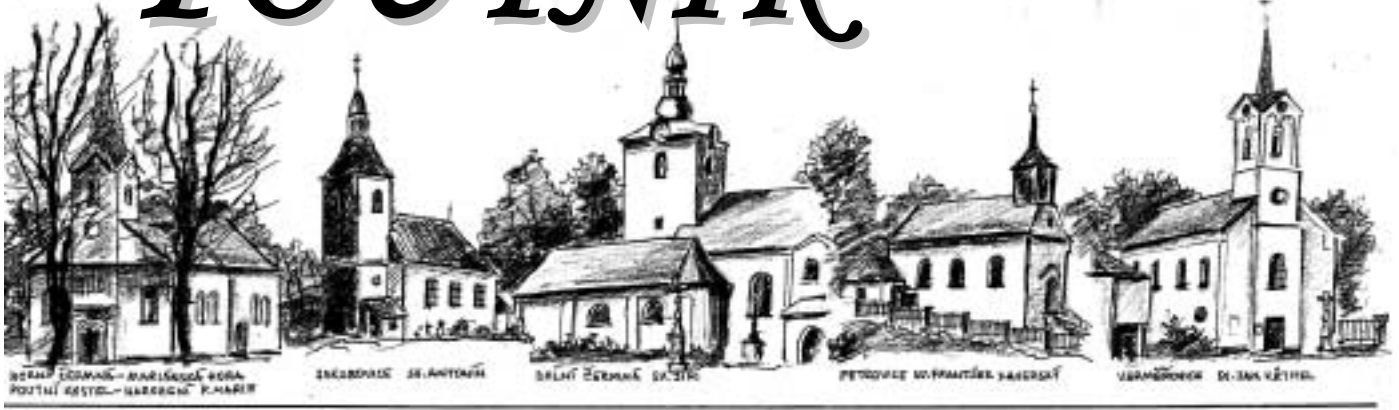

POUTNÍK

ROČNÍK XIII

VÁNOCE 2009 LEDEN 2010

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Pomalu nastávají Vánoce, svátky velkého obdarování. V evangeliu sv. Jana čteme: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Bůh nám dal veliký dar - svého Syna. Je krásné, že těmi obdarovanými jsme všichni. Nikdo není upřednostněn či opomenut. Snad právě proto si tuto událost připomínáme při vánoční nadílce u ozdobeného stromku. Je zde však jeden veliký rozdíl. Boží dar nikdy nemůžeme oplatit. Není to v našich možnostech. Je zdarma. Někdy s tím máme problém. Dáváme si navzájem dárky, ale někde uvnitř nás je pocit, že nyní je zase na nás, abychom se odvděčili. Bůh nás učí nádherné věci. Umět se nechat obdarovat.

V krátkých zamyšleních Hany Pinknerové můžeme číst na dokreslení jeden příběh.

„Ale to potom není žádný dárek,“ kvílela žalostně Anička, když se jí babička snažila vnutit čokoládu. „Ale jakpak by ne, beruško, ty jsi mi tak pěkně popřála, básničku jsi recitovala, malované přáníčko jsi mi dala, tak já ti chci taky něco dát,“ pokoušela se babička vysvětlit své vnučce své počínání. „Ale to je pak něco za něco a to je obchod. Dárky se dávají jen tak, za nic,“ trvala na svém holčička. Obě na sebe lítostivě koukaly neschopné se uspokojivě domluvit.

„To já bych si ten dárek od tebe nemohla vzít,“ zkoušela lehce vydírat babička, „když ty na něj nic nechceš,“ a tvářila se, že jí chce vlastnoručně vyrobené přáníčko vrátit. Aniččin výraz se z žalostného změnil na vyděšený. Babička měla dojem, že její taktika zabrala, a tak svou výhrůžku ještě jednou zopakovala: „Budeš si to hezké přáníčko muset vzít zpátky, když ti já za ně nemůžu dát tady tu čokoládu“. Holčička to nevydržela, rozplakala se a mezi vzlyky ze sebe zoufale vyrazela: „Ty mě nemáš ráda, když ode mě nechceš dárek!“ Babička mlčela ze zařatými zuby.

Chvilí to trvalo, než se podařilo tu hroznou situaci uklidnit, utěšit plačící děvčátko a přesvědčit naštanou babičku, aby si přáníčko přece jen vzala a čokoládu dala vnučce jindy. Babiččina neústupná snaha revanšovat se za každý dárek pro nás nebyla ničím novým. Nikdy nechtěla přijmout dárek jako pomoc, aniž by nemohla udělat nebo darovat něco oplátkou. Vždycky říkávala, že nechce být nikomu za nic dlužná. Se stejným zdůvodněním odmítala přijmout Boží nabídku spasení. Tvrdila, že nepotřebuje žádné milosti. Chtěla si své spasení odpracovat úklidem kostela, svými příspěvky do nedělní sbírky a pravidelnou účastí na bohoslužbách. Ale ono to bez milosti nejde. Milost potřebujeme každý.

Kdo nedokáže přijímat dárky od lidí, jak může přijmout dar spasení od Boha?

Přejí nám všem, ať se o těchto Vánocích dokážeme těšit z velkého Božího obdarování, z narození Ježíše Krista. Nechme se jím obdarovat.

Váš o. Josef

VÁNOCE

Jak krásně a něžně zní slovo Vánoce v dětských uších! Vánoce jsou i pro dospělé, zvláště pro rodiče, vzácnými chvílemi rodinného štěstí, dojemné atmosféry, soudržnosti a něžné vzájemnosti. Vánoce jsou radostí všech a pozhánáním pro všechny a slaví je i ti, kteří nepřijali víru v Syna Božího, a kteří dokonce i víru a církev pronásledovali; samozřejmě po svém způsobu.

Vánoce by však nebyly, nebýt oné biblické události narození malého Ježíška v betlémském chlévě (Luk. 2, 1-20). Slíbeného Mesiáše, jímž byl Ježíš, přislíbil Bůh a ohlašovali ho proroci Izraele dávno před Jeho příchodem. Jaký je to paradox: Mesiáš, Boží Syn, se narodil v nuzném chlévě! V nejhudším a nejméně vhodném prostředí pro Spasitele lidstva. Chlév, to nebyla něžná idylka, kterou znázorňují dnešní líbezné lidové i umělecké betlémy stavěné o Vánocích, a o níž se zpívá v krásných lidových koledách a pastorelách. To byla tvrdá realita starověkého chléva. Bídne přístřeší, hnůj a zápach, obtížný hmyz, sláma, přítomnost domácího zvířectva a světlo čadící louče. Pro Božího Syna nebylo místo v zájezdním hostinci s přístěnky, pod nimiž uléhali putující k odpočinku a noclehu. Posloužil tedy pro Jeho příchod chlév. Místo postýlky pro malého tvrdé, nečisté, senem nastlané jesle. A jen přichystané čisté pleny, do nichž ho Matka zavinula. Nevyhovující hygienické prostředí pro příchod novorozence. A samozřejmě i bídný prostor pro přenocování celé nazaretské rodiny. A přece do těchto nuzných podmínek přišel sám Bůh.

Všimněme si, že evangelista sv. Lukáš zaznamenává slova, že porodila „svého prvorozeného syna.“ Prvorozený zde znamená dítě, před nímž matka ještě jiné dítě neměla, aniž by bylo tvrzeno, že matka porodila později děti další. Výraz

„prvorozený“ se tedy nijak nedotýká skutečného panenství Panny Marie. Vždyť Ježíš byl zázračně počat, byl zázračně zrozen a jeho Matce Bůh ponechal zázračně i panenství.

Bůh, aby zdůraznil lidství svého Syna, nechal Jej narodit se v chudobě chléva, nikoliv v královském paláci. Neobklopil ho ani nádherou tehdejšího světa. Jeho začátek života je spojen s nejbídnějšími životními lidskými podmínkami. I ti klanějící se mu pastevci na betlémských pláních měli lepší prostředí svých chýší, kde přebývali. A opět paradox: Příchod Spasitele byl ohlášen anděly jim, pastýřům, kteří byli na okraji lidského zájmu a ne mocným tohoto světa. Ježíška i přes pozemskou bídu vítaly zástupy nebeských andělů, aby Bůh zdůraznil i jeho Božství. Posílá je ke chvále a oslavě svého Syna: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, v nichž má Bůh zalíbení!“ Tak líčí evangelista sv. Lukáš přítomnost andělů. A další paradox: Žádného monarchu tohoto světa nikdy předtím, ani potom, nevíkali na svět Boží poslové. Nikdo z lidí nedošel takové cti a chvály. Co bylo mocných, proslavených, věhlasných a moudrých mužů a žen na tomto světě a všichni upadli v zapomnění, nebo jsou jen připomínány jmény v historii. Nikdo z lidí nedošel takového věhlasu jako Ježíš, pravý Syn Boží a pravý člověk. Vyznávají a ctí ho všechny národy světa, věří v Jeho božství a klanějí se mu.

Ježíš přišel na svět, aby vydal svědectví o Božím království a aby jednou pro vždy zahladil hřích lidstva. Jemu lidstvo vděčí za poznání a jistotu, že smrtí pozemský život nekončí, ale začíná život věčný v Boží přítomnosti. To stvrdil svou smrtí na kříži a svým slavným zmrtvýchvstáním. To dosvědčuje Písmo svaté. Gabrielovo zvěstování a Betlém je zrozením víry. Golgota je potvrzením víry. Vzkříšení je nadějí víry.

js

NASLUCHÁNÍ SVĚDKŮ DROBNÝCH SVĚDECTVÍ

Takto by se dal shrnout postřeh P. Miloslava Michaela Fialy, premonstráta, který ke knize „Ve zpětném zrcátku“ jáhna a psychiatra MUDr. Maxe Kašparů napsal recenzi. Z jeho recenze vyjímám: „Autor vtipně domýšlí a se shovívavou laskavostí naznačuje, před čím varují a co naopak doporučují příběhy našich bližních. Jeho postřehy nastavují zrcadlo, když nabízejí pohled na zdánlivě bezvýznamné události, které mohou mít velké následky.“ Přiznám se, že Dr. Max Kašparů je můj oblíbený spisovatel a také tak trochu můj duchovní průvodce. Jedním slovem, kniha je výborná. Krátkými, o to však hutnějšími postřehy reaguje na lidské momenty života, většinou svých pacientů a vyvozuje z nich ponaučení. Každý postřeh je doplněn černobílou fotografií významného a mediálně známého fotografa, širokého spektra zájmů, Jindřicha Štreita. K dokreslení mého tvrzení uvádím dva postřehy z knihy, které tak trochu mohou připomínat vánoční dobu a časový přelom - Nový rok.

Nůž

Při posledním generálním úklidu svého domu jsem našel starý nůž, který používala moje maminka na porcování vánočního kapra nebo na dělení zmrzlého kusu masa. Byl typický tím, že měl na jedné straně své ocelové čepele zachované ostří a na druhé straně byl zdeformovaný po mnohočetných úderech kladivem. Trpěl tímto postižením mezi ostatními noži jako jediný, protože sloužil stále témuž účelu.

Váhal jsem, jak s tímto nástrojem naložit. Nebyl mi k potřebě, protože jsem si jiný takový, ke stejnému účelu, vybral a zdeformoval sám. Nevyhodil jsem ho. A to z následujících důvodů: Pokaždé, když s ním budu porcovat vánočního kapra, vzpomenu si na maminku.

Pokud nebude při ruce právě jeden z nožů, použiji druhý.

Poučí mě, jak je dobré být občas konzervativní. Nepřevracet věci, tlouci zásadně jen na jednu stranu a připustit, že i staré a neforemné může být tu a tam k něčemu dobré.

Bude mi symbolizovat a připomínat skutečnost, že mezi námi existují lidé, kteří slouží k užitku až tehdy, když dostávají po hlavě.

Pomsta

Vše se bojí času, čas se bojí pyramid – říká jedno staré přísloví a chce tím dát najevo, že jen pyramidy trvají, protože všechno ostatní v souboji s časem podléhá.

Čas je zvláštní veličinou. Patří proto, spolu s láskou a smrtí, mezi tři nejfrekventovanější pojmy, kterým je věnováno nejvíce citátů.

Profesionálně se mu věnují fyzikové a hodináři.

Řidiči veřejných dopravních prostředků ho respektují, zatímco mrtvým je zcela lhostejný.

Milenci ho chtějí prodloužit, věžňové a pacienti u zubaře naopak zkrátit.

Nudící se ho chtějí vyplnit, nestíhající zastavit, vinou trpící vymazat.

Hoši v pubertě se chovají, jak by se na nich dávno projevil zub času, zato staří si myslí, že je čas bezzubý a oblékají si svršky mladíků.

S časem musím den co den počítat i já a brát jeho existenci v úvahu, což mi dělá značné potíže a komplikuje život. Proto se pravidelně těším na konec měsíců března a října. V tu dobu se mu pomstím. Bude v mé moci. Dokonce s ním zatočím! O hodinu vpřed. Nebo vzad?

A na závěr jedno z mnoha hodnocení na konci knihy:

Max Kašparů se za roky, co píše, stal pro mnohé osvědčenou značkou. Značkou, která informuje, doporučuje a varuje. Číst ho znamená neztratit se v dnešním světě, neztratit se ve světě svého vlastního Já. Rád čtu Maxe Kašparů, protože jeho „drobné moudrosti“ mi pomáhají uchovat si zpětnou vazbu. A zpětná vazba je jeden z největších darů Boha člověku. Za toto poznání děkuji Maxovi a jeho knihám.

bratr Šavel, novinář

K tomu není co dodávat. Knihu o 70 stranách přečtete „jedním dechem“. Vřele doporučuji k přečtení v době klidných vánočních svátků. Knihu vydalo nakladatelství Cesta Brno, náměstí Republiky 5, 614 00 Brno, tel. č. 545 574 373.

js

BLAHOŠLAVENSTVÍ (7. ČÁST)

Blahoslavení pokojní, neboť oni budou zváni Božími syny

„Pokoje Vám!“ řekl Pán Ježíš apoštolům po svém vítězném vzkříšení. „Svůj pokoj vám dávám...“ Pokoj odkázal všem generacím, i té naší. Jak dokážeme my, lidé 21. století, tento Ježíšův odkaz a příkaz naplnovat? Vždyť na kolika místech kontinentů naší planety se vedou vražedné války? V kolika zemích místo klidu vládne krutý náboženský fanatismus, který z pocitu vlastní nadřazenosti a výjimečnosti ideje, vede k terorismu? V kolika zemích je extrémisty vedena nevyhlášená válka až genocida vlastních občanů země jen proto, že mají jinou barvu pleti, že vyznávají odlišné náboženství, že jsou jiného etnika, jiného politického názoru? Nakolik lidé berou vážně jen klidné lidské soužití a toleranci, bez vnučování názorů druhým? Jak může člověk pokojně jednat, když nevládne pokoj v jeho srdci?

Nesnášenlivost plodí nepřátelství a nepřátelství plodí násilí. Důkazem nesnášenlivosti je osočování, pomluvy a lež, nesmířené hádky, touha po moci a vyniknutí na úkor druhého, neúcta k životu druhých lidí atd. A mohli bychom vypočítávat další lidské slabosti a hříchy proti lidskosti. Člověk dokázal ovládnout atomovou energii, ale nedokáže ovládat své prchlivé emoce. Svůj rozum podržuje své vůli, ale svou vůli nepodřizuje vůli Boží. A zde vyvstane problém. My lidé bychom měli své jednání podřídit sebekázi a ne prchlivosti. My křesťané navíc bychom měli mít na zřeteli Kristovo blahoslavenství pokoje a dovádět jej do všech detailů svého života, svého myšlení, svého vyjadřování i svého jednání, a to i ve společnosti.

Ježíš přišel na tento svět, aby budoval a upevnil království pokoje ne násilím, ale láskou, a to i láskou nejtěžší - k nepřítelům. On řekl, že nesmí platit starozákonní „oko za oko, zub za zub“. Naopak. On učil: „Udeří-li tě někdo v pravou tvář, nastav i levou!“ To neznamena být pasivní k násilí a nebránit se a nechat si vše líbit. Tato metafora nabádá pouze neoplácet zlo zlem, násilí nepotlačovat násilím, aby se nevystupňovala neovladatelná spirála zla a násilí. Z toho vyplývá zachovávat rovnováhu a bránit se pokojnými prostředky: vyjednáváním, klidným postojem k problému, uplatňováním zákonných opatření, ale i velkorysým odpouštěním. To je onen příkaz blahoslavenství pokoje.

Blahoslavenství pokoje by mělo být projevoováno i v postojích k otázkám míru i války vůči těm, kdo pro vlastní prospěch jedince nebo vládnoucí skupiny, ať již pro cíle politické, hospodářské, mocenské nebo i ideologické, porušují pokojné soužití na naší Zemi. I když současná teologie připouští spravedlivou, přiměřenou aktivní obranu národů proti násilí.

Pane Ježíši dej, ať z Tvého blahoslavenství pokoje pro nás plyne:

- že při slovním napadení se nedáme ovládnout zlobou a emocemi, ale zachováme rovnováhu a budeme bránit svou věc pokojně a věcně,
- že na duševní nátlak budeme působit duchovní převahou a pokojným postojem (prosme o dar moudrosti Ducha sv.),
- že hrubost nebudeme oplácet hrubostí, ale slušným projevem a jednáním,
- že nadřazené a panovačné jednání budeme klidnit poukazem na společné lidství,
- že nelásku, nenávisť, nesnášenlivost budeme s Tvou pomocí přemáhat laskavostí, abychom byli stálými nositeli a šířiteli pokoje a tím si zasloužili blahoslavenství pokoje.

Dobrý Ježíši, předkládáme Ti vše, co nás tíží: naše špatnosti a hříchy proti lidskosti, zlé návyky a sklony ke zlému. Předkládáme Ti vše, co nás trápí: neláska, nepochopení, pomluva, zloba a nenávisť. Předkládáme Ti vše, co nás znepokojuje: lidská bezohlednost, ženoucí se za vlastním prospěchem, lidská netolerance, která vede k násilí a vše co nás oddaluje od Tvé lásky. Předkládáme Ti svá vyprahlá srdce, naplněná žárem své lásky a pokoje. Probuď v lidech svědomí a zodpovědnost za budoucí svět bez válek, za svět bez ekologických problémů, za svět bez ohrožení lidstva a všeho živého. Daruj celé Zemi svůj pokoj a mír.

Pane, učiň naše srdce laskavé, dobrotivé a pokojné podle Srdce svého!

js.

NIKOLI KŘÍŽE ZE ŠKOL, ALE SOUDCI DO ŠKOL!

„Kříže ve školách škodí lidským právům!“ Tak zní listopadové rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Za myšlením těchto soudců se skrývá jedna velká iluze, že zbavením se vnějších náboženských znaků vytvoříme mezi lidmi rovnost.

Není ani tak důležité, že se tím mají všichni přizpůsobit těm, kteří žádné symboly nemají. Spíše zaráží myšlenková impotence, která není schopna dohlédnout dál a hlouběji. Vždyť tyto rovnostářské snahy jen připravují cestu pro muslimy (a jejich fanatickou náboženskou invazi do Evropy - pozn.), aby na místech, kde zmizí kříže, byly jednou umístěny islámské půlměsíce. Vyznavačů Alláha v Evropě totiž vlivem vysoké porodnosti přibývá (muslimům je dovoleno mít 4 manželky!!!, potraty nesmí být praktikovány, jedna průměrná rodina má 12 až 20 dětí!!! - pozn.) a během dvou generací demografickou mapu tohoto kontinentu zcela změní. A až jich bude dost, už se žádného soudu pro lidská práva ptát nebudou. (Evropa se bude muset povinně klanět Alláhovi. - pozn.) Štrasburští soudci si navíc neuvědomují, že i vlastní idea lidských práv – stejně jako idea laickosti – stojí a padá s křesťanstvím jako se svým inspiračním zdrojem. Nikoli tedy kříže ze škol, ale soudci znovu do škol!

(mtz)

(Vážné a burčující téma k zamyšlení nad budoucností stárnoucí Evropy! – pozn.)

Článek byl otištěn v KT 33. neděle v mezidobí, 18. 11. 2009.

CESTA DO VELKÉHO MĚSTA....

Milý otče Pavle, otče Josefe, milí farníci, dárci a všichni, pro které je tento dopis s DÍKY a úctou psán.

Jmenuji se Dominik Adamec, jsem z Verměřovic, kde bydlím se stejně starým bráškou Toníkem, maminkou a tatínkem. Mnozí z Vás mě znají osobně, někteří o mně třeba "jen" slyšeli.... Přiznávám, že je to už dlouho, co jsem Vám chtěl psát, ale dostávám se k tomu až v tento čas.

Je to něco přes rok, co u mě byla zjištěna závažná diagnóza (zhoubný nádor jater). A právě v době adventní, krátce před Vánoce, u mne probíhaly první chemoterapie. Později, po absolvování předepsaných bloků chemoterapií, se ukázalo, že tato léčba byla v mém případě neúspěšná. Dle vyjádření lékařů a po konzultacích různých odborníků, bylo mým rodičům sděleno, že "jediným možným řešením" je provedení transplantace jater.

Pro mě vhodným a nejbližším místem, kde by tento složitý zákrok mohl být proveden, bylo severoněmecké město Hamburk. A tak začala probíhat jednání s pojišťovnou, zda schválí provedení operace v cizině a případně, v jaké výši je schopna uhradit léčebné výlohy. Pojišťovna rozhodla o uhrazení vlastní operace i léčebných výkonů. Pro mé rodiče to byla neuvěřitelná, a v tento těžký čas radostná, zpráva. Zároveň také má "vstupenka" na dalekou cestu do velkého města.

Přišlo na řadu vyřizování formalit a plánování odjezdu. Mezitím se oba rodiče podrobovali vyšetření, zda by jeden z nich mohl být eventuálním dárcem. Kritéria lépe splňoval tatínek.

Plánovaný odjezd do Německa byl ale o nějaký čas odložen. Objevily se u mě nečekané zdravotní komplikace, kdy jsem, dle slov lékařů, skutečně bojoval o život. Pán dopouští, ale neopouští. A tak díky Jeho velké lásce k nám se po pár dnech mohlo uskutečnit to, co se v jednu chvíli zdálo nemožné. Je začátek dubna a já se svými rodiči odlétám směr Hamburk.

Cizí země, cizí lidé, cizí jazyk.... Strach, obavy, radost, stesk, nejistota.... To je část z toho, co se nás tam přímo či nepřímou tíkalo a s čím jsme museli po celou dobu bojovat. Hm, snad ani ne tak já, jako moji rodiče. Já sám jsem toto vše vnímal jinak a z jiné stránky. Začal koloběh nekonečných vyšetření, testů a příprav na eventuální transplantaci.

Nebyl jsem v tom sám. Později, když jsem prošel různými testy a splnil přísné podmínky pro možné provedení operace, začal se jiným testům a vyšetřením podrobovat tatínek. Do poslední chvíle nebylo jisté, zda dárcem bude skutečně on, byť podmínky víceméně splňoval. I když tamní lékaři mají již bohaté zkušenosti s transplantacemi orgánů (či částí orgánů) od živého dárce, přesto k tomuto kroku, vzhledem k jeho náročnosti a různým rizikům, přistupují tehdy, pokud není jiné vhodné řešení.

Čas pro nás ubíhal různě rychle a různým způsobem. Přišel květen, měsíc Panny Marie. U mě opět nastávají nějaké větší zdravotní komplikace. Lékaři se i přesto přese vše rozhodují a stanoví termín operace.

Společný můj a tatínkův náročný den "D", 4. květen, je DÍKY BOHU a PANNĚ MARIÍ úspěšně za námi. Jupí! Přesto jsou následující dny a týdny pro nás všechny těžké. Je tu však cítit Boží blízkost, obrovská podpora a síla modlitby Vás všech, kteří jste byli do "mého příběhu" jakýmkoliv způsobem zapojeni.

V kalendáři jsme se posunuli zase o kus dál. Je tu konec června a lékaři oznamují, že můj pobyt na jejich klinice ve velkém městě končí...

Chtěl bych Vám všem na konci tohoto mého dopisu, jménem svým, svých rodičů a svého brásky, ze srdce MOC poděkovat za VŠE, co jste pro mě a moji rodinu udělali. Za Vaši podporu, Vaše peněžité dary a Vaše modlitby VELIKÁNSKÝ DÍK a upřímné PÁN BŮH ZAPLAŤ!!!!

S přáním pozeňnaných a radostně prožitých vánočních svátků a milostiplného roku 2010 se loučím.

Dominiček***

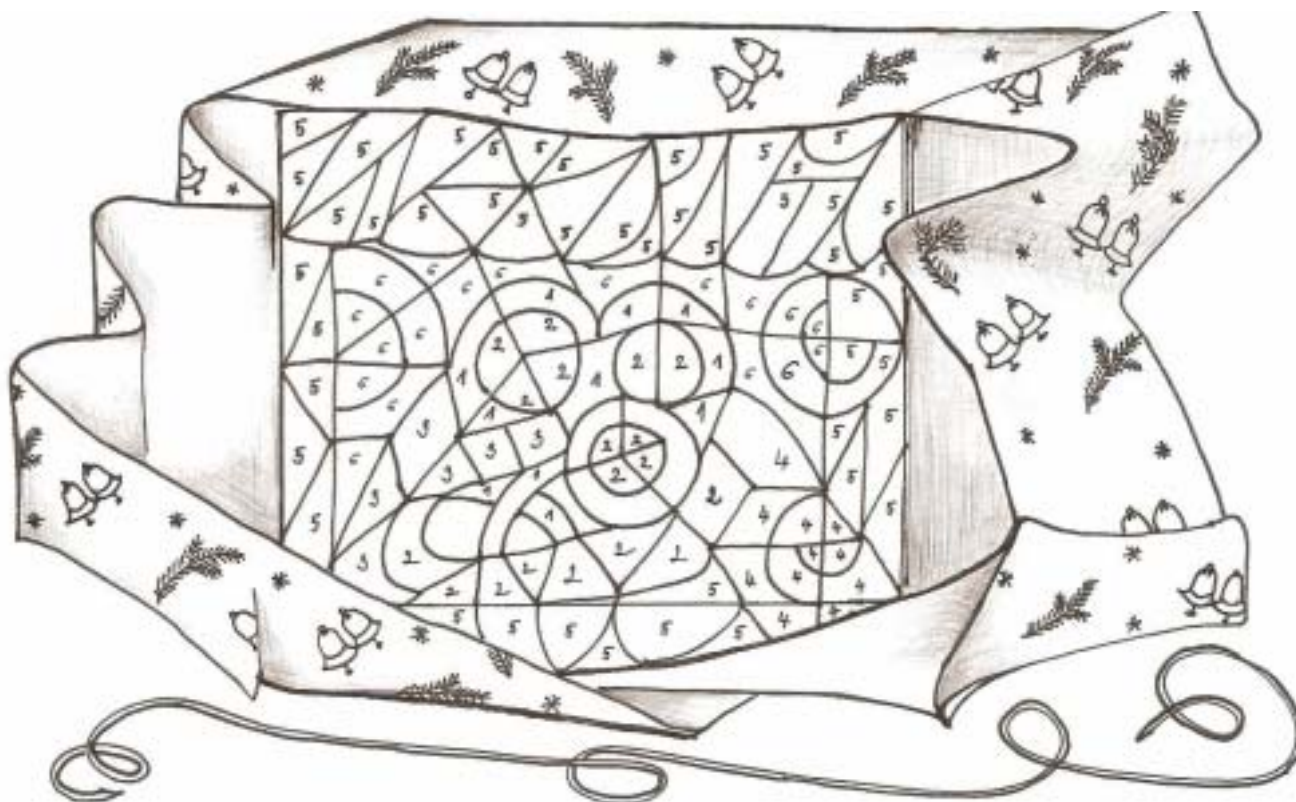
AHOJ DĚTI!

Slavíme čtvrtou adventní neděli. Na adventním věnci září všechny čtyři svíčky a vy už úplně překypujete nedočkavostí, až se konečně probudíte do Štědrého dne a Vánoce vstoupí do vašich domovů. Kouzlo, vůně a tajemno, které se pojí právě k těmto nádherným a tolik očekávaným svátkům, naplní každé místečko, kam mu dovolíme vejít.

Všichni bez rozdílu jsme rádi obdarováváni. Všechny ty naše dárky jsou vlastně symbolem štědrosti samotného Boha, který nám – lidem daroval svého Syna, malého Ježíška, jehož narození právě o Vánocích slavíme. Je to ten největší dar, jaký byl kdy někomu darován. Připomene nám to ještě obrázek, kde se pod papírem „něco“ ukrývá. Je to takové malé překvapení, které objevíte až po úplném vybarvení obrázku. Políčka bez čísla ponechte bílá a ostatní vybarvujte podle čísel.

Přeji vám moc a moc krásné Vánoce.

1. žlutá	3. červená	5. hnědá
2. oranžová	4. modrá	6. šedá

(Otazníček)

Pro starší:

Dárky a dary mohou být různé a velmi se lišit v mnoha charakteristikách. Na první pohled určitě upoutá naši pozornost vzhled a velikost dárku. To, co už není tak hned vidět, může být jeho cena. Takto je možné posuzovat dárky, které lze koupit v obchodě nebo, které vytvoříme vlastníma rukama.

Jsou tu ale ještě jiné dary, které třeba ani nelze uchopit do rukou - krásný a upřímný úsměv, vlídné slovo v těžké chvíli, pozornost a čas věnovaný druhému člověku.

Když uvažujeme o tom, jaký dárek pro někoho zvolit, dá nám to většinou dost práce. Vymýšlíme, čím toho druhého nejvíce potěšit. Máme ho rádi a chceme mu udělat opravdovou radost, proto neváháme vynaložit velké úsilí na to, aby se dárek „vydařil“.

Důležitou roli hraje i to, od koho dárek dostaneme. Vždyť třeba malý drobný kvítek utržený dětskou ručkou a podaný mamince může mít pro ni větší cenu než obrovská kytice. Tak vlastně ten malý človíček vyjadřuje svoji lásku a maminka je odměněna za to, že svému dítěti darovala život. My všichni můžeme takto děkovat svým rodičům, že nám díky Bohu mohli darovat život. A my všichni také máme děkovat Pánu za to, že nám prostřednictvím svého Syna daroval život a to přímo život věčný. Skrze narození, život i smrt na kříži nám Boží syn otevřel cestu k životu v Božím království.

Ať nás tedy tato radostná událost naplní pokojem a prožijeme krásné Vánoce.

(EJ)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V lednu 2010 oslaví:**

95 let	paní Marie Plháková	z Dolní Čermné, bydlí v České Třebové			
90 let	pan Jiří Formánek	z Horní Čermné			
88 let	pan Josef Hrdina	z Verměřovic			
85 let	paní Marie Severinová	z Dolní Čermné			
85 let	paní Marie Krátká	z Petrovic			
81 let	paní Růžena Havlová	z Dolní Čermné			
79 let	paní Růžena Šimková	z Dolní Čermné			
79 let	pan Ladislav Horák	z Dolní Čermné			
77 let	paní Aloisie Bednářová	z Dolní Čermné			
75 let	pan Stanislav Ptáček	z Horní Čermné			
75 let	paní Jiřina Krejsová	z Verměřovic			
73 let	pan Jaroslav Faltus	z Verměřovic			
72 let	pan Vladimír Jansa	z Dolní Čermné			
72 let	paní Melanie Plháková	z Dolní Čermné	65 let	paní Milada Kůrková	z Dolní Čermné
71 let	paní Marie Smejkalová	z Dolní Čermné	60 let	pan Václav Mareš	z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

otec Josef

KULTURNÍ KALENĀŘ – PROSINEC 2009 - LEDEN 2010

Pá 25. 12. – 16.30 hod..	Živý betlém – vánoční setkání na náměstí Jablonek nad Orlicí	
Ne 27. 12 – 12.00 hod.	Zpívání koled – na varhany hraje Iva Pilná s doprovodem dalších hudebních nástrojů Poutní kostel Narození Panny Marie na Mariánské Hoře	
So 9. 1. - 13.15 hod.	Výstup na Mariánskou horu – pořádá KDU-ČSL Sraz u Malova mostu v Dolní Čermné	
	Tříkrálová sbírka - skauti Dolní Čermná, Verměřovice, Petrovice	
So 16. 1. – 14.00 hod..	Dětský karneval Orlovna v Dolní Čermné	
So 23. 1. – 20.00 hod.	Ochotnický ples Orlovna v Dolní Čermné	
So 6. 2. - 20.00 hod.	Maškarní ples Orlovna v Dolní Čermné	

OREL a KDU-ČSL Dolní Čermná pořádají **Novoroční turnaj ve stolním tenisu.**

Turnaj se koná v sobotu 2. 1. 2010 od 9:00 hodin v Orlovně v Dolní Čermné

Startovné je 20 Kč.

Přihlášky přijímají: Severin František – mobil: 732 834 812

Vacek Jan – mobil: 739 926 289

VESELE DO NOVÉHO ROKU

Babička studuje universitu „třetího věku“ a ve čtvrtek má slavnostní promoci. Vnučku Helenku žádá, aby se ve škole omluvila a promoce se zúčastnila.

„Paní učitelko, prosím, omluvte mě na čtvrtek z vyučování, babička má promoci.“

„Helenko, nechci se tě dotknout, ale tomu se říká kremace.“

Sedí mladý pár v parku na lavičce a dívka říká svému chlapci: „Bolí mě ouško.“

Chlapec dívku políbí na ouško. „Ještě bolí?“ „Už ne,“ odvětví dívka.

A tak to jde dál: bolí mě očičko, bolí mě tvářička, bolí krček ...

Okolo jde starý děda a ptá se: „Mladíku léčíte také hemeroidy?“

Babička se s dědečkem domluví, že ještě jednou prožijí svoje první rande.

Dědeček se vykoupe, oholí, navoní, ustrojí a spěchá v místa, kde se s babičkou seznámil. Čeká deset, patnáct, dvacet minut... Po půl hodině mu dojde trpělivost, vykašle se na rande a rozmrzelý jde domů. Doma babička si sedí v županu pohodlně v houpacím křesle, poslouchá hudbu a čte knihu.

„Bábi, ty jsi zapoměla, že dnes jsme si chtěli zopakovat naše první rande?“

„Nezapoměla, ale naši mě nepustili“, odpoví babička.

„To je strašné! Takové ohavné nestvůry na obrazech nazývají uměním,“ rozčiluje se návštěvník výstavy.
„Promiňte, pane,“ odporuje hlídač výstavy, „ale stojíte před zrcadlem.“

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Leden 2010				
1. 1.	Pá	Matka Boží, Panna Maria	7.30.	Nastoupilovi 109
			10.30	Macháčkovi st. 180 HČ
3. 1.	Ne	2. neděle po Narození Páně	7.30	Vávrovi 270
			10.30	Málkovi
10. 1.	Ne	4. neděle adventní	7.30	Moravcovi 267
17. 1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 53
			10.30	Marešovi 271
24. 1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi st 55
31. 1.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Řehákovci 283
			10.30	Marešovi 408
Únor 2010				
7. 2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	Dostálovi 293
14. 2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
			10.30	Macháčkovi 411
21. 2.	Ne	1. neděle postní	7.30	Filipovi 67
28. 2.	Ne	2. neděle postní	7.30	Vránovi 18
			10.30	Macháček M. 55

PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI OD 20. 12. 2009 DO 3. 1. 2010:

ve farním kostele je vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté (mimo nedělní a sváteční mše svaté v 10.30 h.)
v neděli 20. 12. se zpovídá od 14.00 h. do – 17.00 h.
v úterý 22. 12. se zpovídá od 15.00 h. – do 17.55 h.

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	datum	hodina	místo
mše sv. z vigilie Narození Páně	čtvrtek	24. 12.	16.00 h.	kostel Verměřovice
zpívaná Česká mše vánoční Jakuba J. Ryby „Hej mistře, vstaň bystře!“	čtvrtek	24. 12.	24.00 h.	kostel Dolní Čermná
slavná zpívaná vánoční mše svatá	pátek	25. 12.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
sváteční nešpory v podání chrám. sboru	pátek	25. 12.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná
rytmická mše svatá se zpěvem mládeže	sobota	26. 12.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
posezení při sklence vína	neděle	27. 12.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
Tradiční šachový turnaj (11. ročník)	úterý	29. 12.	15.00 h.	fara Dolní Čermná
společná obnova manželských slibů	neděle	27. 12.	9.00 h.	kostel Verměřovice
	neděle	27. 12.	7.30 h., 10.30 h.	kostel Dolní Čermná
děkovná bohoslužba na závěr roku 2009	čtvrtek	31. 12.	16.00 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace před Eucharistií	pátek	1. 1.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná
Tříkrálová sbírka – charitativní sbírka	v době od	2. 1. do 10. 1.		Dolní Čermná, Verměřovice, Petrovice otec Josef

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

21. prosince - Pondělí – před Štědrým dnem

22. prosince - Úterý – před Štědrým dnem

Dolní Čermná od 15.00 h. – do 17.55 h. příležitost ke svátosti smíření – zpovídají:
P. Pavel Pokorný z Jablonného nad Orlicí a P. Josef Roušar

Dolní Čermná 18.00 h.

23. prosince – Středa – před Štědrým dnem

Dolní Čermná 18.00 h - za Františka Severina a duše v očistci

24. prosince ČTVRTEK - ŠTĚDRÝ DEN

Dolní Čermná - 7.30 h.

Verměřovice - 16.00 h. - za Gabriela Macana

Tato mše svatá z vigilie slavnosti Narození Páně je určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše svaté, především pro naše děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu kytar.

Dolní Čermná - 24.00 h. - půlnoční mše svatá - za všechny dobrodince naší farnosti

Upozorňujeme, že na tuto půlnoční jede autobus. Vyjíždí ve 23.30 hod. z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech obvyklých zastávkách. Po mši svaté se vrací autobus zpět.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní
20. prosince 2009

52. a 53. týden/2009

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

25. prosince PÁTEK - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – Boží hod vánoční

Kostelní sbírka je určena na opravu farního kostela v Dolní Čermné.

Pravidelná ranní mše svatá se, vzhledem k půlnoční bohoslužbě ve farním kostele v Dolní Čermné, dnes nekoná!!

Verměřovice	-	9.00 h. - za Josefa Mařika
Dolní Čermná	-	10.30 h. - za farníky - slavná zpívaná mše svatá
Dolní Čermná	-	15.00 h. - zpívané latinské nešpory s požehnáním

26. prosince SOBOTA - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

Dolní Čermná	-	7.30 h. - za Emila a Emílii Andrlovy
Petrovice	-	9.00 h. - za Petra a Růženu Duškovy
Dolní Čermná	-	10.30 h. - rytmická mše svatá

27. prosince Neděle – Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Během dopoledních nedělních bohoslužeb proběhne již tradiční obnova manželských slibů.

Dolní Čermná	-	7.30 h. - za Marii Marešovou a rodiče
Verměřovice	-	9.00 h. - za Boží požehnání pro rodiny naší farnosti
Dolní Čermná	-	10.30 h. - za Bohuslava a Anežku Pecháčkovy a jejich rodiče
Dolní Čermná – fara	-	19.00 h. - vánoční setkání farníků a posezení při sklence vína

Na začátku setkání požehnáme připravené víno. Podle křesťanské tradice apoštol Jan kdysi požehnal nádobu s otráveným vínem a zbavil tím jed jeho účinku. Žehnání vína v den svátku tohoto světce připomíná tuto událost a zdůrazňuje i přikázání lásky zaznamenané v jeho spisech. Duchovní správce zve všechny farníky na faru na sklenku dobrého vína!!

28. prosince - Pondělí – Svátek sv. Mladětek, mučedníků

29. prosince - Úterý – Pátý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná	-	18.00 h.
--------------	---	----------

30. prosince - Středa – Šestý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná	-	18.00 h.
--------------	---	----------

31. prosince - Čtvrtek – Sedmý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná	-	7.30 h.
--------------	---	---------

Konec občanského roku 2009 - odpolední mše sv. na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o Boží pomoc do nového roku 2010.

Dolní Čermná	-	16.00 h. - na poděkování za přijatá dobrodíní
--------------	---	---

1. ledna 2010 - PÁTEK - Oktáv Narození Páně - Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE

Světový den modliteb za mír.

Dolní Čermná	-	7.30 h. - za farníky
Petrovice	-	9.00 h.
Dolní Čermná	-	10.30 h. - za Žofii Klekarovou a rodiče
Dolní Čermná	-	15.00 h. - společná adorace

2. ledna - Sobota - sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve

Petrovice	-	17.00 h.
-----------	---	----------

3. ledna - Neděle 2. po Narození Páně

Dolní Čermná	-	7.30 h - za Matyldu Kroulíkovou, manžela a zetě
Verměřovice	-	9.00 h.
Dolní Čermná	-	10.30 h - za Emila a Emílii Andrlovy

POUTNÍK, VÁNOCE 2009 – LEDEN 2010

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 17. ledna 2010, Poutník vyjde 31. ledna 2010

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková.

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.